

„DA NA HERMELÍN

Středa, 24 leden 2018

Je to již pár dní co se navěky změnil život. Stalo se to náhle, bez varování a jistě to ovlivní generaci mých pravnuků, vnuků, budoucích manželů, jejich děti i smetí. Ani nevím, jak mě to vlastně napadlo. Ještě jsem vstupoval do supermarketu na náměstí, netuším, jak jsem zradu...

Regály v obchodě jsou nyní již plné a vždy se na mě smějí svým typickým úsměvem: „Kup si zboží co n... utrať své peníze právě teď - určitě budeš spokojen - a vrátíš se nám o tom vyprávět.“ Tiše jsem putoval mezi těmito poety a po krátkém nákupu vyhlázel pokladnu, která mě nikdy nepotěší. Ještě dříve však můj pohled spočinul ve vitríně, která tiše brumlala svou 220 wattovou symfonii. Sledovaly mě pochoutky dovezené z doby sýrové a mléčné. Jogurty, tatarské omáčky, přibínáčky, sýry tavené, plátkové a neposlední řadě... V tom jsem je spatřil... Modrobílé obaly s hlavou panáčka uprostřed mi vnikly geniální, epochální, fenomenální myšlenku: Naložím si je! Do oleje, koření, cibule a pepře, bude to příjemné a budu chtít ještě...

Právě se roztočila spirála, která ukončila svůj odpíchnutý rittberger po dalších 14 dnech letu... A už jsem ho nes... domě, ve vatě, vlobalu, prozpěvoval si oblíbenou melodii a brnkal o obrubníky s noblesou. I když proti Pepě nic nemám, již jsem věděl, že zanedlouho ukončím jejich život jako kanibal. Toto není recept na nakládaný hermelín, ale pokud se propracujete až ke konci textu, můžete se také vydat na výlet do sfér, které navštívíte až posledními kroky na svém náhrobku.

Připravil jsem domě a aťkoliv obvykle všechny zakoupené potraviny vždy umístím na správné místo, tentokrát jsem balil s nákupní taškou přímo ke kuchyňské lince. Připravil jsem si prkénko a rozbalil první hermelín, který se pokoušel schovat ve stěběném obalu. Ten jsem odhodil, neboť se nedomnívám, že by mě nějak podstatně pomohl. Bílá nádhera se nalézala přímo u mého nosu a já začal dlat své pověsti vynikajícího chirurga... Skalpelem jsem hermelín podělně rozřízl a uviděl vnitřní strukturu tohoto génia. Světlo se linulo z jeho útrobu jsem začal svoji nakládačku. Jelikož to mám rád ostré, má chilli omáčka se zvolna roztírala na vnitřní stranu plátky hermelínu. Vzápětí přišel ke slovu pan šesnek. Tiše se přemýšlel, svlékl a za chvíli byl lisován. Poté se rozprostřel na zmiňované plátno hermelínu a opaloval se za svitu mé kuchyňské zářivky.

Vyrušil ho až příchod babyčky kořenáčky. Trochu mi ušpinila prsty mletou paprikou, ale pepř a majoránka již servírovala bez uzardění. Přijetí cibule mi sice nepomohlo, měla spíše sledovat nákládání lícových slz, co ukáply na pověsti Pepy. Když jsem cibulí posypával onu plátku hermelínu, smutek byl záštitou zahnán. Pak už to bylo ráz za ráz...

To samé jsem udělal i s druhou plátkou a nechal napustit vanu ke koupeli. Nebyla ani horká ani ledová, zkrátka tak akorát. To bylo slávy. Hermelín mě zjevně stoupala do hlavy. Nožičkami jsem je zvolnadořené kapaliny, ve které se topili neplavci. Nové koření zkoušelo plavat kral, aby svůj marný boj s těžkými vodami tohoto oceánu vzdalo na dně naznak. Kuličky pepře se ani nesnažily splývat, rovnou se potopily ke dnu a obdivovaly tam krásu korálových útesů, které zkrášlovaly dekorace bobkového listu. Nejvíce mě pobavil kmín. Ten ze začátku splýval na hladině a pobrukoval si známé swingové melodie. Jak oceán zavířil, nerezignoval a snažil se dostat zpět na hladinu. Stejně jako v případě nového koření, to byl boj marný. Pár sněhových kmínů se sice dostalo na chvíli na hladinu, ale jak přišel další vír, dostaly se na hladinu jiné, bohužel již mrtvé kmínové. Cibule to měla také zajímavé. Jak se nasákla a ztloustla, nepomohla by jí ani redukční dieta. Klesla ke dnu jako doktor Mráček s betonovou traverzou kolem krku. Inu, byla to báječná podívaná. Hermelín se v tom oceánu nejdříve cítili celí nesví. Klesali ke dnu, pak se zas

rovnali na bok, nemohli si zvyknout na novou pozici. Za chvíli ale zjistili, že jen tak ležet na dně a číst si literaturu ze zadní strany etikety zavařovací sklenice není vůbec nuda. Obzvláště když jim bývalá sklenice od medu nabízela možnost zvládnout v sms soutěži. Mobil jsem jim ale nepůjčil. Položili se do nálevu a vychutnávali si znovu nabytou svobodu. Problém nastal, když jsem je uzavíral ve skleněné nádobě. Jejich smutek v očích rozptýlil můj slib, že se k nim budu co nejdříve vracet. Nejhodnějšího z nich vždy vyndám na talíř a pákně ho ozdobím, aby na chystané party nedostal ostudu. Vložil jsem je tedy prozatím do lednice, kde jim dělaly společnost párky, hotové a starý kmotr mléko. A - pro období lásky. Nebudu lhát, když prozradím, že jsem je téměř každou hodinu chodil sledovat do lednice, se mnou noví kamarádi mají. Složení a barevné odstíny ve sklenici mě uchvacovaly. Vždycky jsem je promíchal, abych viděl vánoční vločky zimní Paříže ve skleněné kouli s bílým papírem. Sledoval jsem onu hru barev, která provokovala má S ubývajícími dny jsem konečně pochopil, proč se v bibli často mluví o pokoušení. To jsem skutečně dlouho nezačal. Někdy jsem udržel sklenici v ruce a snažil se jí otevřít. Vždy ale zvítězila morálka, která pravila: Vykejšas husa vichřice. 14 dní jsem se trýznil, 14 dní jsem trpěl, 14 dní se můj život potácel v marnosti a vyčerpání, ale sv jsem donesl úspěšně a až do cíle. Nastala hodina pravdy, hodina "H". Hodina prvního a posledního setkání. Sklenici s hermelíny jsem oběd vyndal z lednice, položil na stůl a poklonil se v něm mléka a sýra a galaxii, co alespoň jednou připadli ke konání dobra ve jménu sýra. S víkem jsem pak naoko zápasil, abych si vychutnal krásu okamžiku. Vtom náhle klaplo a já cívil na znovu nalezenou Atlantidu se všemi svými záznaky a poklady. Vyjmul jsem první hermelín s trochou cibule, která se potácela kolem, a zvolna položil na připravený talíř... Mobilní telefon vypnutý, na dveřích cedulka nerušená a na schránce na dopisy napsal s prosbou o nevhazování zbytečných oznámení. Oblečen do svátečního kostýmu s kapesníkem v klopě jsem zasedl ke stolu, vyndal vánoční přibory a naplnil si z plechovky piva do ampusové skleničky. Vyšší polstrování židle uvítalo moji zadnici po chvíli rozjímání jsem pozvedl nástroje ke krájení....

Změnil se mi život. Je tomu již pár dní... Vyndal jsem si kudlu ze zad a vydesinfikoval, dopis na rozloučenou jsem vyndal z mrazáku, uzavřel přívod plynu. Děkuji vám, milé hermelínové. Můj život znovu dostal svůj smysl! V zápalu, tekoucí lávy kdykoliv kdo máte splín, neberte prášky, nechte své hlavy je tu přec nakládány hermelín Láskou hermelínovou ovlivněný Ondra K.